

OOSTERLEEK 't schooltje(2)

Toen ik met mijn klas het lokaal van de schooljuffrouw ging verlaten kwamen we in het lokaal van de onderwijzer. Meester Steggerda was vertrokken en we kregen een nieuwe onderwijzer, M.v.d.Kuur. Deze onderwijzer kon niet zingen, dus moest juffrouw Taanman ons dat leren. Het werd een grote puinhoop, zij kon de orde niet handhaven en het zingen was spoedig afgelopen.

Het tegenovergestelde gebeurde als we catechisatie hadden. Mevrouw D.v.Vliet was godsdienstonderwijzeres en woonde in Hoorn. Ze kwam elke dinsdagmorgen met de stoomtram naar de halte in Wijdenes en ging lopende naar de school aan de Kerkbuurt om les te geven. Daarna ging zij onder het middaguur lopend naar de school in Oosterleek. Het was altijd muistil als zij aan het vertellen was. Alles wist zij uit het hoofd. Daarna ging ze weer lopend naar de halte aan de Lekerweg om met de stoomtram weer naar Hoorn te vertrekken. Wij hebben altijd veel respect voor haar gehad.

Als we tot de zesde en zevende klas bevorderd waren, mochten we met schoolreisje samen met de twee hoogste klassen uit Wognum.

Onze onderwijzer was een kennis van meester Krabbendam uit Wognum. Beiden volgden een tuinbouwcursus in Hoorn om als bijverdienste een avondschool te houden voor eventuele schoolverlaters die niet naar de tuinbouwschool in Hoorn gingen. We gingen met schoolreisje drie dagen naar Ede in Gelderland en namen daarvoor elke week een kwartje mee om te sparen voor de reis.

Wat was er verder te beleven in Oosterleek. .

Tussen de woningen van J.Kooi en G. Schermer stond vroeger een grote kippenschuur van de fokker Jan Dekker. Deze fokker woonde in het huis waar J. Kooi nu woont. In het begin van de schuur stonden de broedmachines en we mochten na schooltijd weleens een kijkje nemen door het glas. Het was een mooi gezicht als je de kuikens zag die uit het ei waren gekropen.

We keken ook weleens bij de slager D. Wurkum, maar vonden het wel een luguber gezicht als hij bezig was. Zo maar was er een noodslachting als een dier plotseling gestorven was, en het vlees was goedgekeurd. Dan ging onze gemeentepolitie Zindel met de bel door het dorp omroepen dat er op een bepaald uur goedkoop vlees gekocht kon worden.

De woning met slagerij is later ook gesloopt. We kwamen de meeste dagen P. Bakker tegen. In de volksmond was het Piet Adelaar en deze woonde met zijn gezin in het voorgedeelte van het dubbele woonhuis waar Jb Kuiper een hele periode heeft gewoond. Piet Adelaar was koster van de kerk en in de Sinterklaastijd ventte hij met speculaas, taaipoppen en pepernoten. Hij had een wagentje met een onderstel van een ouderwetse kinderwagen, dus het liep bijzonder licht. Zijn buurman Joh. Keulen woonde in het huis waar P. Schaap vele jaren heeft gewoond. Die had een paar koeien en ventte de melk in het dorp uit met een juk en twee emmers. Op elke emmer lag een houten beuntje, zodat er geen stof in kon waaien.

Voorts werd er altijd gezwommen bij het begin van het buitendijkse land. Er waren nog geen badhokjes, maar wel een duikplank. Wim de Vries was de kampioen duiker. Met een aanloopje nam hij een zijwaartse sprong met een halve cirkel en dook in de zee.